

Torre dels Moros

Òdena

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Camí de Cal Sanador, PK 1,700
Emplaçament Elevació sobre el torrent de Cal Magí de les Alzines a migdia dels ametllers de Cal Sanador

Coordenades:

Latitud: 41.61027
Longitud: 1.59478
UTM Est (X): 382914
UTM Nord (Y): 4607460

Classificació

Número de fitxa 08143 - 315
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Romà
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Desapareguda
Protecció Inexistent
Número inventari CC.AA. 4774
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08142A00900003
Autoria de la fitxa Lluís Pedraza i Jordana
Data de registre de la fitxa: dt., 26/11/2013 - 01:00

Descripció

La Torre dels Moros, topònim que evoca l'existència de restes antigues, és un tossal davant de Can Magí de les Alzines. A l'extrem NW del mateix, segons informació oral dels propietaris del terreny, a principi del segle XX, en arrencar el bosc per a destinar el terreny al conreu d'ametllers van aparèixer una sèrie d'enterraments en caixa de tègula de secció triangular que han desaparegut completament. Per la descripció dels enterrament bé podria tractar-se d'una necròpolis baix imperial. Els ossos dels inhumats foren enterrats al fossar del cementiri de l'Espelt.

Durant la visita al lloc amb motiu de la realització de la Carta Arqueològica el 1984, es pogué comprovar l'existència de varis fragments de teula plana, tant en el camp com al costat d'aquest. Al lloc apareixen petits fragments informes de ceràmica comuna romana dispersos entre els límits de la plana conreada i la vegetació arbustiva del turó.

Cal destacar que en l'extrem oposat d'aquest turó, es troba la necròpolis de Cal Grimau.

Història

El jaciment es va localitzar a principis del segle XX no gaire lluny de l'estació arqueològica de Cal Sanador I (núm. 3025 de l'IPAPC), un petit assentament agrícola vinculat a la vil·la romana de l'Espelt (núm. 3024 de l'IPAPC). Les sepultures van aparèixer en el decurs d'una esplanació de terres efectuada per plantar-hi ametllers. Cal destacar que aquest lloc d'inhumació ha desaparegut pràcticament del tot. Ja durant la redacció de la carta arqueològica (1984) i en el decurs de la revisió posterior (1991) es va poder constatar que no quedava in situ cap de les inhumacions identificades a principis de segle XX. La destrucció del lloc ha continuat fins al punt que avui dia només es poden recollir en superfície petits fragments de tègula, inconnexos i, sovint, força allunyats de l'emplaçament original de les sepultures (aquests materials han estat dipositats a l'Arxiu d'Arqueologia del Museu de la Pell i Comarcal de l'Anoia). Pel que sembla, les restes òssies humanes recuperades en el seu moment van ser enterrades a la fossa comuna del cementiri de l'Espelt.

Bibliografia

ENRICH HOJA, Jordi; SALES CARBONELL, Jordina; ENRICH HOJA, Joan (2003): "Les necròpolis tardoantigues i altmedievals a l'Anoia: els rituals d'enterrament i les seves pautes i models d'interrelació a l'espai rural", II Congrés d'Arqueologia Medieval i Moderna a Catalunya, ACRAM, Sant Cugat del Vallès, p. 662-673.

GIBERT REBULL, Jordi (2011). L'alta edat mitjana a la Catalunya Central (segles VI-XI). Estudi històric i arqueològic de la conca mitjana del riu Llobregat. Tesi doctoral, Universitat Autònoma de Barcelona, Bellaterra (Cerdanyola del Vallès).